CASA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

Anul al 55-lea

EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei

Nr. 144 Sâmbătă 28 Mai 1938
1½ Pagini
P IIII

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tarifui poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE
IN TARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte
220 lei
ILUSTR. ROMÂNĂ
și UNIV.-SPORT
câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL", S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT:
STELIAN POPESCU

Sancțiuni

Ministerul de interne a publicat o nouă listă de funcționari administrativi și polițienești cărora li s'au aplicat pedepse diferite pentru fapte săvârșite în exercițiul funcțiunii lor.

Sancțiunea judicioasă, cuminte și legală, constitue baza reală a aplicării tutulor legilor și noi am arătat în nenumărate rânduri că mentalitatea specială creiată în rândurile slujbașilor publici, pornea dela ideea că atot puternicia „protecției" absolvă orice greșală, orice abuz și orice vinovăție.

Trebuia infiltrat în spiritul corpului funcționăresc, principiul absolut că au datorii de îndeplinit față de marea masă a contribuabililor; că sunt la dispoziția publicului și nu publicul la dispoziția funcționarilor; că sunt personal răspunzători de abuzurile pe cari din rea credință ori din neștiință le comit; că ei cei dintâi trebue să dea exemplul de respect și de supunere față de legile și regulamentele statului.

De decenii am luptat împotriva anomaliei ca pagubele materiale rezultate din abuzurile de putere ale unora din funcționari, să fie plătite de colectivitate, din bugetul statului și nu de cel care comitea cu bună știință o încălcare a legii. *„Neglijență", „lipsă de control", „rea credință", „neexecutare de ordine", „luare de mită"* sunt parte din învinuirile precise ce se aduc notarilor sancționați de ministerul de interne.

Cu cât vor fi mai dese inspecțiile urmate de intenția conducerii superioare de a curăți atmosfera de suspiciune creiată în jurul unor anumite categorii de funcționari publici, cu atât opera de însănătoșire morală cerută cu insistență chiar de corpul salariaților statului, își va da roadele așteptate de rânduiala nouă a organismului de stat.

Dar și în privința abuzurilor și necinstei constatate la unii notari pedepsiți de ministerul de interne și în privința altor vinovății ale organelor subalterne din alte categorii de slujbași, trebue să veghem ca sancțiunile să fie aplicate în egală măsură, și sus și jos, spre a recolta acel început de purificare de care are atâta nevoe viața noastră publică.

„Interesat și incorect, urmărind satisfacerea intereselor personale" sună calificarea pe care organele superioare o dau vinei unui notar din Dolj care, pe bună dreptate, a fost pus în disponibilitate.

Paralel cu sancționarea celor mici, dacă nu înainte, trebue să vină să dea socoteala cei mai mari decât notarii, ori cei cari din exploatarea notarilor și-au făcut o sursă de venituri, cercetată și înmormântată, cei cari tocmai pentru că sunt în posturi înalte trebue să fie fără prihană.

Notar, primar, ori alt funcționar public, fie mic, fie mare, fie dintr'un cătun uitat dela periferia provinciei, ori din Capitala țării, oricine e dovedit în mod categoric cu acte publice și cu dosare din arhivele justiției, că este interesat și incorect și că a urmărit satisfacerea intereselor personale, trebue să-și ia pedeapsa prevăzută de lege: imediata lui îndepărtare din slujbă.

Sistematizarea logică a sancțiunilor, numai atunci își va avea întreaga ei valoare morală, când va cuprinde pe toți vinovații, și mari și mici, pentru că numai astfel dăm trăinicia necesară ritmului nou, pe care vrem să-l introducem în administrarea avutului public și în paza bunului comun al colectivității.

Prietenia polono-română

—oxo—

Vizita I. P. S. S. Patriarhului României în Polonia este răspunsul la o invitație mai veche a șefului bisericii ortodoxe polone. Ea a avut deci la origină un caracter protocolar și eclesiastic. Indoita calitate a I. P. S. Patriarh, de șef al guvernului și conducător al bisericii ortodoxe române, a transformat însă astăzi această vizită într'o nouă manifestare de prietenie între Polonia și România și a contribuit astfel și ea — după atâtea alte manifestații asemănătoare — la strângerea trainicelor legături politice, care există între cele două țări.

Așezate pe cele mai îndepărtate frontiere politice și morale ale Europei occidentale, Polonia ca și România au avut, între nouile lor hotare statornicite de tratatele de pace, un rol european, care n'a fost poate îndeajuns prețuit până acum. Și una și alta au avut să facă față aceleiași primejdii de la răsărit a expansiunii comuniste, care a încercat zadarnic să pună în chestiune existența celor două națiuni, la începutul consolidării lor ca state. Fără rezistența victorioasă a Poloniei, în războiul cu Sovietele, în 1920, și fără vigilența statornică a României, care în 1919 a îndeplinit o misiune istorică asemănătoare în Ungaria bolșevizată, cursul istoriei europene ar fi fost desigur deosebit de cel de astăzi.

Nevoia comună de apărare a celor două state le-a legat, din primele timpuri, prin acordul din 1921, care a fost desvoltat prin tratatul de alianță din 26 Martie 1926, încheiat în cadrul pactului Societății Națiunilor și prin care fiecare din cele două state se obliga să respecte și să apere în contra oricărei agresiuni din afară integritatea teritorială și independența politică existentă a celuilalt.

Provenită la origină din nevoia comună a apărării contra unei primejdii concrete, legătura de alianță dintre Polonia și România a căpătat o semnificație europeană din ce în ce mai largă.

Pactul oriental de neagresiune din 1933 și admiterea Sovietelor în Ligă la 1934, au făcut din U. R. S. S. o putere europeană respectuoasă de ordinea stabilită a tratatelor. Pe de altă parte pactul franco-sovietic a îndepărtat pentru Polonia aliată a Franței și pentru România prietenă a acesteia eventualitatea primejdiei răsăritene.

Legăturile dintre Polonia și România au continuat totuși să devină din ce în ce mai strânse, ceeace confirmă funcțiunea europeană a alianței celor două state. Intr'adevăr, deși interesele lor se desfășoară pe planuri deosebite față de unele din problemele regionale ale Europei orientale, ca spre exemplu raporturile Poloniei cu Cehoslovacia sau cu Ungaria, un interes fundamental comun leagă temeinic și trainic Polonia și România: acela al integrității lor teritoriale și al existenței lor politice independente, care este însuși obiectivul tratatului lor de alianță.

Restaurate sau întregite de tratatele de pace, și Polonia și România sunt conștiente că ceeace s'a obținut prin sacrificii grele, dacă nu se poate menține prin acțiunea diplomatică, se apără cu aceleași grele sacrificii; că păstrarea integrității și independenței lor este elementul esențial al politicii lor externe; că, în fine, chezășiile lor se găsesc în forțele propriei lor apărări naționale și în comunitatea de interese cu statele respectuoase de ordinea stabilită. Și instinctul național profund al celor două țări și politica lor oficială sunt de acord în această privință.

Ca suprafață și populație, Polonia este a șasea țară din Europa, România a opta. La olaltă, ele reprezintă o forță importantă pusă în serviciul ideii de pace, dar în același timp și în serviciul politicii lor naționale comune, care este păstrarea neștirbită a patrimoniului lor teritorial și a deplinei lor neatârnări politice.

Colțuri pitorești din țară

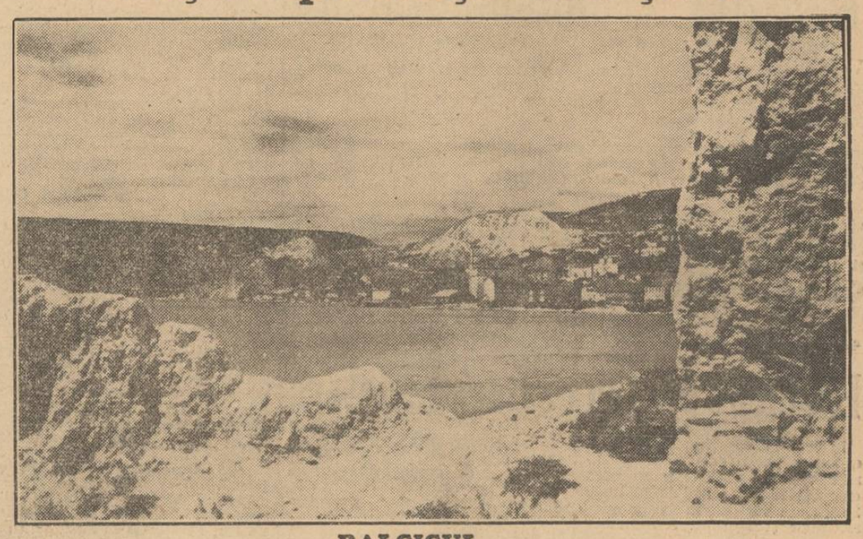

BALCICUL

O rupere de nori, însoțită de grindină, provoacă un adevărat dezastru în județul Dâmbovița

—xx—

Apele au inundat numeroase sate, au distrus poduri, case, conducta de apă a orașului Târgoviște, linia ferată a soc. „Lomaș" și au înecat sute de vite

Târgoviște, 25 Mai

O rupere de nori, de o rară violență, însoțită de grindină, de mărimea nucilor, s'a produs aseară în nordul județului nostru, pe întreaga vale a Ialomiței.

Din informațiunile obținute astăzi dela d. colonel I. Cernăușeanu, prefectul județului, precum și pe cale particulară, am aflat că grindina a provocat un adevărat dezastru, în special în regiunea Moroeni. Apa Ialomiței și a vâlcelelor, supraumflată și plină de bolovani, a distrus, în mai multe locuri, șoseaua națională, în care a făcut gropi până la trei metri adâncime.

Conducta de apă a orașului Târgoviște, care vine din muntele Reteiu, a fost complet distrusă pe mari întinderi, din care cauză, atât orașul cât și comunele ce erau alimentate de această conductă, au rămas fără apă potabilă.

Puhoaiele de apă au înecat sute de vite și au inundat mai multe sate, distrugând numeroase case.

Linia ferată a societății „Lomaș" a fost în parte distrusă. Sute de vagoane de lemne de foc și stâlpi au fost deasemenea luate de apă.

Grindina, s'a depus în strat de zece centimetri și a distrus complet pomii fructiferi.

Intensitatea ploii și zgomotul infernal al grindinei au provocat momente de groază în rândul populației.

*

Azi dimineață când se părea că apele se vor retrage, s'a produs o nouă rupere de nori care a mărit enorm debitul apelor ce au ieșit din matcă și au inundat complet satele.

Pagube considerabile au suferit și comunele Petroșița, Bezdead, Buciumeni, Valea Lurdei și Măgura, unde au fost distruse poduri, case, toți pomii fructiferi și au fost omorîte multe vite și păsări.

La Pucioasa apa a distrus podul dela sursa apelor sulfuroase și toate conductele acestor ape minerale.

La Brănești, apa Ialomiței și pârîului Bezvedelul a inundat țesătoria mecanică „Stan Rizescu". Unele magazii în cari erau depozitate importante cantități de mărfuri fabricate, consumul și cantina fabricei se află sub apă. Patru persoane cari se aflau înăuntru, au fost obligate să stea toată noaptea în pod.

*

D. colonel I. Cernăușeanu, prefectul județului, împreună cu d-nii inginer șef Florișteanu și pretor Constantin Georgescu, au plecat în regiunea Petroșița-Moroeni, regiunea cea mai greu lovită.

Din ordinul d-lui prefect au fost aduse, în această regiune, două sute de soldați, din regimentul 22 infanterie, cari, împreună cu personalul serviciului tehnic al județului, concentrat în întregime, cu tinerii premilitari din întreaga regiune și cu sătenii, lucrează la repararea stricăciunilor cauzate de ape.

D. prefect se va duce mâine la fața locului spre a supraveghea personal lucrările.

Deasemenea, s'au înregistrat pagube considerabile și pe valea Dâmboviței, unde, în foarte multe comune, au fost distruși pomii fructiferi, șoseaua națională Târgoviște—Câmpulung și multe poduri; numeroase vite s'au înecat.

Pagubele nu au fost încă evaluate, însă sunt foarte mari.

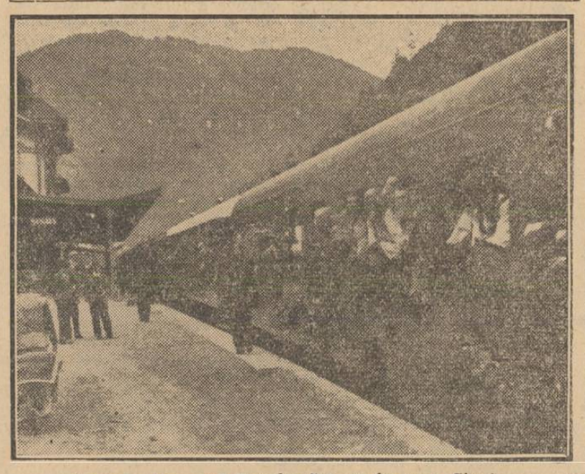

Trenul „Tinerimii Române" sosit în gara Sinaia

Minoritățile românești

de GH. I. BRĂTIANU

Evenimentele grave din ultimele zile, dela granițele Cehoslovaciei, au adus din nou pe primul plan al preocupărilor internaționale problema minorităților. Ori care ar fi soluția la care se va ajunge — și nădăjduim că până la urmă pacea va fi menținută și lumea ferită de deslănțuirea celei mai cumplite urgii — regimul minorităților va rămâne la ordinea zilei. Desigur el prezintă aspecte destul de deosebite de la un stat la altul, după cum și proporțiile sale nu sunt aceleași. Situația unei minorități germane compacte la granița Reichului e alta decât a unor emigrați răzleți, în decursul veacurilor, în cele mai depărtate regiuni ale Europei Orientale. Nu este însă mai puțin adevărat că ecoul chestiunilor ce se discută astăzi în capitalele Europei va răsuna foarte puternic, în toate țările ce cuprind înlăuntrul hotarelor lor elemente de altă limbă și alt neam decât națiunea dominantă.

In aceste împrejurări, când statul român va avea poate de examinat din nou revendicări ce s'au formulat, de atâtea ori în ultimii ani, în desbaterile dela Geneva și aiurea, găsind un răsunet neașteptat chiar în țările cari nu erau chemate să le sprijine, cred că nu e de prisos să ne amintim de existența și de soarta minorităților românești, aflate dincolo de hotarele țării. Problema a fost discutată pe larg anul trecut, în ultima sesiune a Parlamentului: s'a ajuns cu acest prilej, în interpelările documentate ce s'au desvoltat la tribuna Camerii de d-nii Const. Giurescu și Al. Procopovici, la o serie de preciziuni și de soluții, al căror interes rămâne actual. Să amintim doar de propunerea de a se înființa un institut la București pentru studiul special al acestei probleme, și de cifrele aduse în discuție, cari arătau că întemeindune pe datele publicate de străini, deci cu o vădită tendință de a le scădea însemnătatea, numărul Românilor aflați dincolo de hotarele de astăzi ale României trece de un milion, în ipoteza cea mai puțin favorabilă. Să recapitulăm:

Uniunea Sovietică (Republica moldovenească și Ucraina)	350—400.000
Bulgaria	120.000
Grecia	100.000
Albania	40.000
Iugoslavia	350.000
Ungaria	40.000
Cehoslovacia	15.000

(Această din urmă lipsește de pe hărțile publicate la noi în ultimele zile).

Unele din aceste minorități sunt, ca și acea a Sudeților Germani, compacte și în vecinătatea imediată a țării noastre, la Nistru sau la Dunăre. Altele, în special acele din Macedonia sau din Pind, se află răzlețite în mijlocul națiunilor ce stăpânesc astăzi peninsula balcanică. Cifrele acestea reprezintă de altfel o evaluare minimală, tocmai în scopul de a înlătura orice învinuire de părtinire sau de exagerare. Sunt însă statistici românești, întemeiate

(Continuare în pag. 2-a)

SCRISORI DIN ROMA

DIVERGENȚELE FRANCO-ITALIENE ȘI ANGLIA

de N. de ALDISIO

Roma, Mai

Evenimentele se succed într'un ritm atât de accelerat, încât nu e totdeauna ușor să ne ocupăm de ele prin corespondență. Ni se pare totuși, de oarecare interes să stabilim poziția Italiei în faza actuală a situației, care este o situație de expectativă. Acordul anglo-italian, semnat la 16 Aprilie trecut, părea că va fi urmat în scurt timp, de un acord italo-francez, în vederea căruia, se știe, în aceeași zi, la 16 Aprilie, d. Blondel, însărcinatul cu afaceri al Franței pe lângă Quirinal, a avut o întrevedere preliminară cu contele Ciano. Convorbirile astfel angajate, păreau că vor suferi o scurtă întrerupere în timpul vizitei pe care a făcut-o d. Hitler în Italia. In schimb, vorbind la Genua, la 14 Mai, d. Mussolini afirma că o dificultate substanțială riscă să compromită succesul tratativelor, cari se credeau că se vor termina cu bine: antagonismul celor două țări față de chestiunea spaniolă.

S'a ajuns la acordul italo-britanic, pentrucă în realitate guvernul din Londra n'a făcut din retragerea voluntarilor străini cari luptau în Spania, o chestiune de ordin prejudicială. A admis principiul că Italia nu va putea procedă la rechemarea unilaterală a legionarilor ei și că în tot cazul, dacă nu se reușea să se aplice în această privință, cu repeziciunea voită, planul britanic, străinii vor fi retrași, odată ce conflictul va fi terminat. Concesie importantă făcută tezei italiene, prin faptul că arată că Anglia admite, în starea actuală de lucruri, victoria generalului Franco. Guvernul din Roma credea, în consecință, că Franța se va mărgini să ceară aceleași asigurări pe viitor, pe care le-a dat Londrei. Divergența la care

(Continuare în pagina 2-a)

Pelerinajul membrilor Academiei, la Curtea de Argeș

Academia Română, întrunită în sesiune generală, a hotărît să aducă un omagiu de pietate marilor Regi, foștii protectori și președinți de Onoare ai Academiei Române, Carol I și Ferdinand I.

In acest scop membrii Academiei vor merge în pelerinaj la mormintele nemuritorilor Regi la Curtea de Argeș Duminecă, 29 Mai curent.

—xxo◆oxx—

Invazia mușteI columbace pe Valea Crișului Alb

Buteni, 24 Mai

De câteva zile s'a ivit în regiunea noastră columbaca.

Zilnic numărul mușteIor crește. Vitele nu mai pot merge la pășunat, iar arăturile se fac în timpul nopții.

*

Vața de jos, 24 Mai

Columbaca a apărut și în regiunea noastră. S'au luat întinse măsuri de combatere.

Aratul, din această cauză, se poate face numai noaptea, de oarece peste zi, vitele nu pot fi scoase la câmp.

—xxo◆oxx—

CARDINALUL PACELLI
delegatul Papei la congresul euharistic din Budapesta

Ordinea de zi a ședinței comitetului de neintervenție

Londra, 25 (Rador).—**Ordinea de zi a ședinței comitetului de neintervenție, care se va ține mâine, conține următoarele trei puncte:**

1) chestiunea restabilirii controlului terestru imediat după sosirea în Spania a comisiunilor însărcinate cu evacuarea voluntarilor;

2) chestiunea întăririi controlului naval printr'o lărgire a competenței agenților de observație, pentruca aceștia să poată controla și porturile;

3) chestiunea contribuțiilor financiare la planul de retragere a voluntarilor, ale căror cheltueli se vor ridica probabil la 2.000.000 de lire sterline.

UN DAR AL FRANȚEI

Ar fi desigur de prisos să mai insistăm asupra covârșitoarei influențe pe care cultura franceză a avut-o în România. Generații întregi, din cari s'au desprins în cursul vremii, conducătorii spirituali și politici ai poporului nostru, au fost pătrunse de cultura franceză la isvorul căreia ele și-au îmbogățit cunoștințele, și-au rafinat spiritul și au dat sufletului lor avântul ideilor generoase.

Cartea franceză a fost și a rămas legătura permanentă între sufletul românesc și cel francez. Atât în domeniul literar cât și în cel științific, producțiile spiritului francez au fost izvoarele bogate la care tinerimea românească și-a potolit setea de cultură, de lumină și de înobilare sufletească.

Pentru a aduce un omagiu acestor strânse legături spirituale, pentru a le înlesni și a le dezvolta, pentru a face mai bine cunoscută Franța, așa cum este în realitate, guvernul francez, apreciind întreaga valoare și importanța deosebită pe care o are supravegherea răspândirei producțiilor spiritului național francez, a hotărît să dotezе diversele noastre instituțiuni culturale și educative cu un număr însemnat de cărți, judicios selecționate, documente ale adevăratei gândiri franceze, afirmări ale adevăratei spiritualități franceze.

Această atențiune delicată a guvernului francez va contribui desigur la strângerea și mai mult a legăturilor noastre cu Franța.

Dotațiunea guvernului francez va constitui, după cum a spus atât de bine, Miercuri, d. Adrien Thierry, cu prilejul solemnității dela legațiunea franceză, „chezășia comunității spirituale" între cele două popoare.

Limba noastră

Neștiința totdeauna sigură de ea

Scriu articolul acesta nu cu inimă ușoară. Dar sunt nevoit să arăt, încă odată, de ce școala dă tot îndărăt, de ce „inferioritatea se afirmă crescând"

M'ar plăcea, nu încape îndoială, să nu am decât cuvinte de laudă. M'aș simți mândru, înălțat. Dacă arăt, lipsurile și relele — îmi fac cu asta destule necazuri, și atâtea dușmănii — a din dorința de a deschide ochii tuturora, de a îndrepta ce e de îndreptat, de a vedea școala îndrumată pe calea cea bună. Datoresc mult școalei ca să nu-i dau, la rândul meu, tot ce pot să-i dau.

M'am oprit numai la câteva greșeli, între care și *acontează ideea*, din moțiunea votată de profesori la Congresul din Brașov.

D. I. Nisipeanu, președintele Asociației profesorilor secundari, răspunde că *acontează ideea* e o greșală a reporterilor: *„relatările (relatările?* De ce *relatările* și nu *dările de seamă?* Nu cumva e și asta o greșală a reporterilor?) *relatările* cele dintâi din presă privitoare la Congres sunt fatal, reduse și adesea chiar greșite". Câteva rânduri mai jos însă nu mai sunt de vină reporterii. E „o greșală *vizibilă* (pe românește: *vădită)* de tipar": *acontează* ideea, în loc de *accentuează* ideea".

D. Nisipeanu vrând să apere pe autorii moțiunii mai rău îi înfundă. Ce înseamnă *accentuează* ideea? Francesul *accentuează* o vocală, o silabă, un cuvânt, o propoziție întreagă, o notă. Va fi *accentuând* și o idee. Dar românul, care nu gândește în jargonul franco-român și nu vorbește păsărește, e pentru sau împotriva unei idei, pe care o *sprijină*, o *îmbrățișează* cu căldură, o *apără* cu tărie, ori *se luptă* împotriva ei cu înverșunare. Românul *stărue* într'o idee, nu *„accentuează* ideea".

Pe cât se pare profesorii noștri, chemați să învețe pe alții, nu sunt ținuți să știe românește. Asta se vede limpede din manualele școlare, din ceeace vorbesc și scriu cei mai mulți dintre ei.

D. Nisipeanu mai spune: „...dacă ne-am uita cu lupa la tot ce scrie dânsul (eu), poate am descoperi și noi *greșeli grave de gramatică*, cum ar fi bunăoară aceea de „arvunează", în loc de *arvunește*... Noi nu facem o atât de gravă învinuire criticului pomenit, și nu punem *greșala* sa decât pe seama excesului de zel ce-l caracterizează — care e și el cu meritele lui *incontestabile* — și am fi bucuroși s'o punem, chiar *gratuit*, pe seama unei greșeli de tipar".

Nu e nici o greșală de tipar. Așa am scris: *arvunează*. Și e bine. Numai lecția d-lui Nisipeanu e cu totul și cu totul greșită.

Verbul *a arvuni* are două forme: *a arvuni, arvunesc* și *a arvuna, arvunez.*

In Dicționarul limbii române, făcut de Laurian și Massim, citim: „...arvunare,-ez, (scriu cu ortografia de astăzi).

In al său *Etymologicum Magnum*, Hașdeu scrie:

„Arvunesc... uneori se întrebuințează și forma *arvunez*". Și dă ca pildă: **„Arvunează** din vreme pe fericita muncă". *(Anton Pann).*

In Dicționarul Academiei stă scris: *„arvuni*... Mai rar și *arvuna"*.

Trei dicționare îi stăteau la îndemână. N'avea decât să le deschidă, să se uite și ar fi văzut cât de „gravă" e greșeala mea, sau... a dumnealui. N'a făcut nici sforțarea asta. Așa cere noua pedagogie: *ușor, ușor, că se tâmpește națiа...*

D. președinte al Asociației profesorilor secundari, mai spune: „...în materie de gramatică și stil *relevările (relatările!, relevările!)* sale (ale mele) privesc greșeli de tipar sau ceeace d-sa, *cu gusturile d-sale*, poate numi greșeli, iar noi, *cu ale noastre, nu le socotim greșeli"*.

Altă lecție greșită. Gramatica unei limbi nu atârnă de gustul nostru. Limba nu e proprietatea nimănui, ca oricine s'o poată schimba după gustul său.

„Unul din cele mai de seamă elemente ale societății, spune d. Abel Hermant, e limba în care ea a strâns, în cursul veacurilor, în cuvinte, ideile agonisite încetul cu încetul și fără de care specia noastră n'ar putea gândi, nici trăi. Și e *trăsnaie mai primejdioasă* decât să amesteci aceste prețioase semne din pricina **neștiinței**, (par l'effet de *l'ignorance)* a nepăsării, și chiar a răutății? *Se poate înlătura această primejdie, dacă nu te ridici cu putere împotriva ei?*... Și ce e această *neștiință, totdeauna sigură de ea* și pe care trebue să o punem, destul de des, la locul ei?".

Nici regulele stilului nu le putem schimba după gustul nostru. Ele au fost statornicite de Homer. Le-au urmat Demostene și Ciceron, Sofocle și Virgiliu, Dante și Racine, și toți marii oratori și scriitori din toate vremile.

D. Nisipeanu socotește că le poate schimba după gustul său. Nu cumva se crede un nou Homer, chemat să statornicească noui regule?

Despre „salarizarea" profesorilor, în articolul următor, — Sâmbătă.

T. PISANI